

PETITIS

biblioteca
 de la
 soc. de
 SOLER GODES

OLOTINS

PERIÒDIC DELS ALUMNES DEL GRUP ESCOLAR D' OLOT

EN PERET I LA MARIONA

A la nostra classe ens hem inven-
tat dos personatges: En Peret i la
Mariona.

En Peret és un trapacer i la Mariona
és una bona minyona.

Els materials per a editar

" PETITS OLOTINS "

s' han adquirit amb els

fons de la Cooperativa

Escolar "L' AUXILIAR DE

L' ALUMNE

R. RIBAS

QUIN PA T'AGRADA MÉS,?

(Redacció col·lectiva)

El pa blanc ... el pa "moreno"
El pa torrat ... el pa de soldat

El pa de barra - - - el pa de Viena
El pa tou - - - el pa integral

El pa amd oli , , , el pa amb vi
El pa de fajol , , , i el massapà

LA FONT DE S. ROC

Es una de les fonts més boniques d'Olot i aprop de la població. La font de S. Roc ens agrada perquè hi ha una bona plaça en la que podem jugar-hi a foot-ball.

Per allà passa el Fluvià ; podem pescar-hi i nedar.

Els arbres ufanosos la cobreixen d'ombra i l'alegren els cants dels ocells.

La gent compra anissos per beure
aigua fresca.

A les tardes está ple de famílies
que van a berenar-hi. Per l'aplec hi
ballen sardanes i balls.

Els pintors pinten bonics quadros
del seus bells paisatges.

¡ Que bonica és la font de S. Roc !

LA FULLA DE PLÀTAN

Jo sóc una fulla. Vaig néixer a la primavera dalt de la branca d'un plàtan. Llavors ja tenia un color verd molt bonic i vivia feliç. Els ocells venien a fer-me companyia i em cantaven cançons alegres i boniques. També des de la branca veia nens i nenes que jugaven. Cert dia de tardor el vent hem fèu caure al riu i ara no sé que em passara i pobreta de mi !.

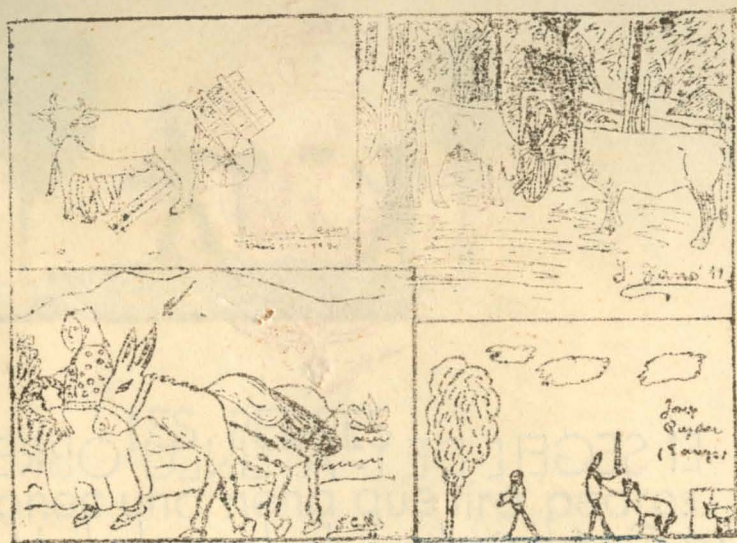
LA MEVA NINA

(Reducció Col·lectiva)

Tinc una nina, molt bonica
Tinc cabells rossos, els ulls blaus
i una boque'a petiteta.

Pòria un vestit de seda, de color
de rosa i les sabatetes del mateix
color del vestit.

Tot el dia jugaria amb la meva
nina i tan que m'agrada! però no
puc, perquè tinc d'anar a l'escola.

"UN DIA DE MERCAT"

Heus ací quatre dels dibuixos realitzats pels alumnes del Grup Escolar i que foren premjats en el concurs de dibuix infantil organitzat pel periòdic local "la Ciutat d'Olot"

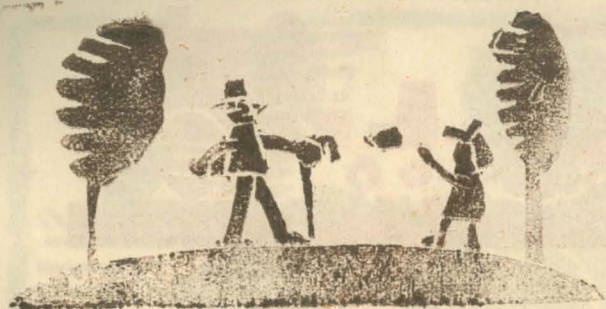
Perteneixen a Montserrat Cases,
J. Tané N. Coll i Josep Pujo

EL SEGELL DE L'ATENEU OBRER

La Comissió liquidadora de l'Ateneu ha tingut la gentilesa d'ofrenar-nos, entre altres coses, el segell de l'entitat, obra del malaguanyat artista olotí, Berga i Boada. Nosaltres hem agraït l'atenció de l'Ateneu Obrer i hem convertit el segell en la nostra insígnia.

LES PEDRES

Jo conec una nena que tira pedres.
No tireu mai pedres perquè un
dia podrieu passar un disgust.

Un dia una nena va tirar una pe-
dra i va tocar un senyor que por-
tava ulleres ; li va caure la pedra
als ulls trencant-li les ulleres.

Els vidres se li varen posar dintre
dels ulls i aquell senyor està molt
malalt.

¡ Quin disgust passa ara aquella
nena !

FRANCISCA CANAL

DINS DEL TREN

Un vell xaforder (a una senyora que anava dins el mateix vagò).

- Té família, senyora ?
- Si senyor ; un fill.
- Ah ! De veritat ? I fuma el noi ?
- No senyor ; no ha tingut mai ni un cigar a les seves mans.
- Molt bé, senyora ; no oblidi que el tabac es molt perjudicial ; es verinós. No es soci del cassino ?
- No ha posat mai els peus dins cap cafè.
- Així, jo la felicito. No retira tard al vespre ?
- Mai. Se'n va a dormir de seguit d'haver sopat.
- Jove model, senyora. Les meves felicitacions.
- Iquina edat tè el minyó ?
- Avui fa just els dos mesos. . . .

INTERCANVI ESCOLAR

Ja fa alguns dies que vàrem rebre un rull de cartes de les alumnes de l'escola nacional de Serós, província de Lleida.

Ens demanen mostres volcàniques a l'ensens que desitgen saber com és la nostra estimada ciutat.

Nosaltres amb tota satisfacció contestem aquelles tan agradables cartes procurant complaure-les en tot el que ens demanen.

Les hi expliquem les excursions

que hem fet pels volcans i formacions basàliques per tal de recollir la bonica col·lecció de materials volcànics, que, junt amb varies fotografies els hi enviem.

També fem l'elogi de la formosa ciutat d'Olot i així lograrem que desitgin venir a visitar-la; llavors veuran que tot elogi és poc per la capital de la Muntanya i podran dir amb nosaltres: «Olot, hivern i estiu, tardor i primavera, tot l'any n'és bella».

Sabina Nadal

11 anys

El nen i el castanyer

Nen. Tinc unes ganes de menjar castanyes! Me 'n vaig al bosc, allà en trovarè tantes com vulgui.

Castanyer. Sóc aci, sóc aci, vina al meu costat i podràs fer-te'n un bon tip.

nen. On són les castanyes?

cas. Busca'n bè per terra.

nen. No en trobo cap; tot són pallofes.

cas. Es que abans que tu ho vingut un galifordeu.

nen. Doncs, perquè em cridaves?

cas. Per fer-te enrabior.

nen. Deixa'n caure unes quantes i estaré content.

cas. Espera que faci vent.

nen. Si he d'esperar gaire et tirarè un roc.

cas. No ho facis que malmetries les meves branques.

nen. Es que jo vull menjar castanyes, i si no les deixes caure per les bones, te les foré caure a cops de roc.

- cas. Per complaure 'i deixarè anar més que no en puguis
portar al sarrò.
- nen. Així m ' agrades . Visca el castanyer eixerit !
- cas. Fuig enllà que et caurien al cap .
- nen Tambè podries quedar-te amb les pel·lofes i deixar
caure les castanyes soles . No veus que em punxaré per
treure-les ?
- cas. Pren paciència , o si'nò perquè venies tan aviat ?
- nen. Es que si vingués més tard ja no en trobaria .
- cas. I què en vols fer de tantes castanyes ?
- nen Torrar-les la nit de Tots Sants i fer la castanyada a
la vora del foc.
- cas. Em sembla que no hi serás a temps.
- nen Perquè ?
- cas Perque veig venir l ' amo amb una perxa a la mà .
- nen. Já m ' amagaré per aquestes bardisses .
- cas Sí et troba rebrás de valent, val més que et compris
deu céntims a la plaça .
- nen Tens raò ; seran més calentes .

Dels quaderns de classe del 28 d' octubre.

CONTE

LA NÉNA I LA CASTANYA

Eren tres nenes molt amigues. Allí on anava una, la seguien les altres i mai entre elles ni havia una renyina.

La Mercé, era la més gran, encara que molt poc més que la Elvira i la Gloria la més xica de les tres.

Un diumenge, anaren a cercar castanycs al bosc, doncs era la festa de Totssants i volien fer la castanyada.

Marxaren molt d'hora cap a Montclivet lloc on creixen bastants castanyers, i en éssar a dalt i sota els arbres, es posaren a recollir castanyes.

Qua totes tres tingueren les bosses ben proveïdes, davallaren la muntanya amb la seva preuada collita del fruit tardoral.

Cadascuna marxá a casa seva i la Glòria, que ja no t'ènia

La nena per esperar la nit per a menjar castanyes, en va posar una al foc perquè se li torres. Quan a la Gloria li semblà que ja estaria la castanya ben torrada, l'agafa i amb molt d'afany se la posa a la boca per a soborejar-la. Oh desgràcia! Al moment de clavar les dents al fruit l'explotà trencant-li la pell fina del paladar i omplint-li la boca de mal.

La seva bona mare podeu contar quin esglai en sentir-la plorar! Anà a cercar el metge i aquest digué "És necessari per guirir-se que no mengi res i sols podrà beure, sofrint molt."

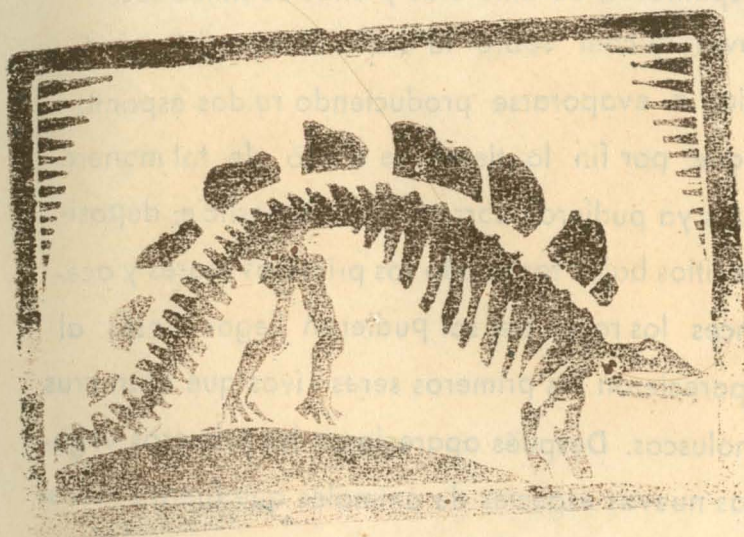
La seva mare li explicava contes a fi d'entretenir-la i tot d'un dia li digué: "Com és, filla meva, que poses la castanya al foc sense dir-me res i a més sense tallar-la?"

La nena ja quasi guarida del tot quedà molt vermella i sobocada i sols pogué pronunciar aquests mots "Mare, perdò; però us asseguro que em servirà d'experiència." La seva mare la besà i la perdonà de tot cor, explicant-li com cal que torrem les castanyes sense fer—nos mal.

La nena agrai molt aquestes observacions i donà a la seva mare un petó.

TERESA SERRA 13 anys

Dibuix de M. Pujiula i C. Gironà

LA FORMACIÓN DE LA TIERRA

La Tierra es un planeta, es decir, un cuerpo opaco, que en su origen formaba parte del Sol, del cual se desprendió, como todos los demás planetas.

Al desprenderse del Sol continuó durante muchos siglos con el mismo calor del Sol, pero después fué enfriándose y se convirtió en estado líquido; más tarde empezó a formarse una delgada capa sólida en su superficie pero incandescente. La atmósfera era muy densa porque había en ella todo el vapor de agua que hoy está en los mares y en los ríos.

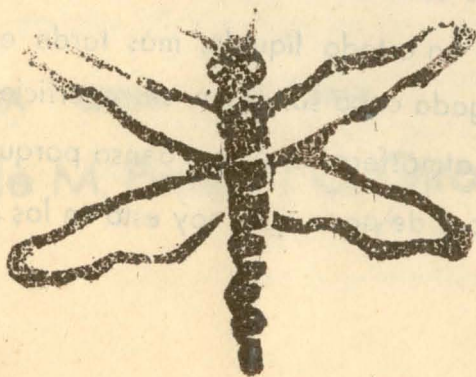
Las tempestades, acompañadas de truenos y relámpagos eran espantosas, durante días y años continuados.

Las lluvias al caer sobre la ardiente superficie de la tierra volvían a evaporarse produciendo ruidos espantosos hasta que por fin la tierra se enfrió de tal manera que las aguas ya pudieron correr por su superficie; depositarse en los sitios bajos formando los primeros mares y océanos, entonces los rayos del sol pudieron llegar hasta al Tierra, y aparecieron los primeros seres vivos que eran crustáceos y moluscos. Después aparecieron los primeros vegetales y otras nuevas especies de animales que fueron monstruosos reptiles, y más tarde los mamíferos.

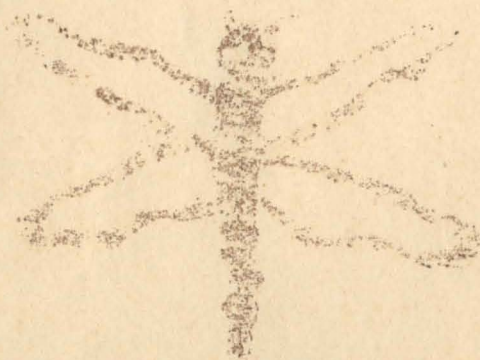
En esta época es cuando el hombre hizo su aparición sobre la Tierra.

Las montañas que hoy vemos no son sino arrugas que se hicieron en la superficie de la Tierra al disminuir de volumen cuando se enfrió

PEDRO FERRÉS

"PETITE CLOTHES"
Solido - 4 km 413
Serrador - 10 km 413
Serrador - 10 km 413
Serrador - 10 km 413

"PETITS OLOTINS"

Saluda a tots els
periòdics infantils
i demana llur in-
tercanvi.

